

Vážení členové akademické obce,

právo vybrat kandidáta na děkana fakulty a navrhnout jej rektorovi univerzity ke jmenování mají pouze členové fakultního akademického senátu. Přesto by se tato volba i vše, co jí předchází, měly stát záležitostí celé fakulty. Bude se rozhodovat o její budoucnosti v dalších čtyřech, možná osmi letech. Chceme komunikovat s každým, kdo bude mít zájem, a využít k tomu nejrůznější prostředky. Proto jsme část kampaně přesunuli na Facebook a ze stejného důvodu jsme se rozhodli co nejvíce informací shromáždit v tomto newsletteru.

(red)

Co najdete

v newsletteru:

rozhovor	s. 1
životopis	s. 3
teze	s. 4
tým	s. 5
podpora	s. 7
archiv	s. 10

VOLEBNÍ NEWSLETTER KANDIDÁTA NA DĚKANA A JEHO TÝMU

Vít Procházka: Harmonické vztahy jsou pro celkový výsledek vždy zásadní

(red): Pane docente, proč jste se rozhodl přijmout kandidaturu na funkci děkana olomoucké lékařské fakulty?

VP: Jedním slovem z loajality k fakultě. Domnívám se, že férová soutěž kandidátů je ohromně stimulující. Vede k zamyšlení nad stavem věcí, stanovení cílů do budoucna, ale také k široké diskusi napříč celou akademickou obcí.

(red): Asi jste zaznamenal názory, že děkan by měl být přece jen starší a mít více manažerských zkušeností. Minimálně poslední tři děkani LF UP měli za sebou několikaleté působení na postu proděkana nebo i vedoucího pracoviště. Opravdu vám nebudou tyto zkušenosti chybět?

VP: Pokud jde o věk, asi bychom našli dost podobných případů, kdy se děkanem nebo i rektorem stal někdo těsně po čtyřicítce. Koneckonců, ve svém věku bych mohl kandidovat i na senátora nebo prezidenta. Co se týče proděkanských zkušeností, nemá je ani můj protikandidát. A ano, jeho výhodou je post vedoucího velké univerzitní kliniky. Já mohu nabídnout zkušenosti žaka nejlepších manažerů naší nemocnice, například profesora Indráka, zkušenosti s pořádáním velkých odborných akcí nebo třeba setkání studentů a absolventů ve Zlatých Horách a koneckonců i s budováním současného týmu. Navíc mám po svém boku kolegu Jana Strojila, který je téměř osm let součástí vedení fakulty a je s jejími procesy seznámen více než dobře.

(red): Udělal jste si nějakou SWOT analýzu fakulty?

VP: Samozřejmě.

(red): Můžete tedy uvést nějaké příklady silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb?

VP: Silné stránky jsou naše tradice, stabilita, organizační uspořádání (1 fakulta, 1 nemocnice), dobrá finanční kondice. Jako slabé stránky vidím rigiditu kurikula, nevyužitý potenciál anglických studijních programů, nevyužitou kooperaci a sdílení procesů s rektorátní úrovní a možná malou elektronizaci některých postupů. Příležitostí je ohromný lidský a materiální kapitál obou institucí – fakulty i nemocnice. Rizika vidím hlavně v udržení kvality výuky při navýšení počtu studentů, nutnost dobudování zázemí a také v možné ekonomické nestabilitě v budoucnu.

Na mezinárodním kongresu Olomoucké hematologické dny 2017

(red): Před třemi roky jste získal Proshak-Fulbrightovo stipendium pro badatele v oblasti medicíny a jako visiting scholar strávil půlrok na americké Minnesotské univerzitě. Dá se něco z toho pobytu případně zúročit ve funkci děkana?

VP: Jednalo se o ohromnou zkušenost, která člověka změní. Cena lidské práce je v USA vyso-

ká, proto pracují velmi efektivně. Lze využít manažerské postupy řízení, aplikovat elektronizaci některých činností, zaměřit se na efektivitu výzkumu. Zásadním přínosem bylo také navázání kontaktů a cenných vazeb s tamní komunitou. Máme tam velmi dobré jméno. Ostatně můj předchůdce, nynější děkan Lékařské fakulty Masarykovy univerzity profesor Martin Bareš, je na Minnesotské univerzitě dokonce mimořádným profesorem. A docent Jiří Minařík, můj kolega z hemato-onkologické kliniky, se zapsal jako velmi schopný vědec a experimentátor. Dovedu si představit silnou spolupráci ve vědě, mobilitách, případně kooperaci na studijních programech. Některé naše doktorské studijní programy by mohly být atraktivní i pro Američany.

(red): Zúčastnil jste se letos dvou prestižních mezinárodních akcí pořádaných společností Times Higher Education, dubnového Research Excellence Summit na půdě olomoucké univerzity a Teaching Excellence Summit, který proběhl o dva měsíce později ve skotském Glasgow. Co vás tam nejvíce zaujalo?

VP: To je na mnohahodinovou diskuzi, takže jen krátce. Během Research Excellence Summit rezovala nutnost spolupráce, sdílení myšlenek a technologií napříč univerzitou. Dále byla vyzdvížena nutnost budovat kvalitu výzkumu zdola, tedy investovat do mladých vědců, dát jim příležitost a podpořit je v růstu. Teaching Excellence Summit byl zajímavý důrazem na kvalifikaci vysokoškolských učitelů a aktivní způsob výuky (active learning). Pokud chceme být úspěšní, musíme našim vyučujícím, zejména

V. Procházka: Harmonické vztahy jsou pro celkový výsledek zásadní

(pokračování ze strany 1)

v klinických oborech, nabídnu možnost profesního růstu. Být učitelem na lékařské fakultě se musí stát prestižní činností, která bude také patřičně, nejlépe výkonnově, ohodnocena. Uvědomil jsem si, že se neobejdeme bez pracovní skupiny pro metodickou podporu učitelů, která tu žalostně chybí. Vznik takové skupiny s pracovním názvem Medical Education Department je navíc navázáním na inovativní výuku profesorů Jaroslava Duška (*problem-based learning*) a Vladimíra Mihála (*evidence-based medicine teaching support*), která před dvaceti lety předběhla svou dobu.

mimo senát, námitka bude, že nejsou zkušení ve fakultních záležitostech. Senátoři jsou často také úspěšní vědci, lékaři. Okruh schopných adeptů na pozice proděkanů také není neomezený. Takže primární cíl „uplatit“ někoho funkcí to nebyl. Navíc si myslím, že takto pragmatický přístup s sebou nese riziko, že tým nebude lidsky fungovat.

(red): Občas se dost bouřlivě diskutujete o tzv. akademickém inbreedingu. Vy sám jste jeho produktem. Je to skutečně takový problém?

VP: Je to problém v případě výměny na pozicích managementu výzkumných skupin. Alespoň tak to deklarovali vědci na už zmíněném proběhlém *THE Research Excellence Summit* v Olomouci. Ve vědě je mobilita a internacionalizace klíčová. V případě vedení fakulty, si myslím, je důležitá znalost prostředí, lidí, vztahů a vědomí kontinuity. Takže ano, z top manažerského pohledu jsem *home-grown product*, ale považuji to spíše za výhodu.

(red): Zmínil jste internacionalizaci na lékařské fakultě. Tu dnes charakterizuje spíše kvantita než kvalita. Kolem čtvrtiny studentů přijíždí ze zahraničí studovat v anglických programech, ale hlavním důvodem jsou peníze. Studentům jsou nabízeny pobyty v rámci programu Erasmus+, bohužel velmi často v nepříliš atraktivních destinacích. Jak se můžeme posunout k té kvalitě?

VP: Internacionalizaci chceme podpořit. Proto ustanovujeme pro tuto činnost funkci proděkana. V prvé řadě se musíme stát skutečně internacionální fakultou. Proces musí začít dovnitř fakulty. Musíme více využít potenciál studentů anglických studijních programů, více s nimi komunikovat, vnímat je jako standardní studenty. Musíme co nejvíce omezit různé výjimky a být striktní v dodržování pravidel. Erasmus vnímám jako dobrý start, ale je to mnohdy spíše kulturní než odborná zkušenost. Nicméně programů je celá řada a fakulta by měla vytvářet co nejlepší podmín-

ky. Zejména, když máme mimořádně talentované jedince, kteří si například sami zajistí stáž na Cambridgeské univerzitě. Tady musí fakulta zafungovat maximálně vstřícně.

(red): U doktorandů už asi půjde o něco více než kulturní zkušenost.

VP: Ano, jejich mobilita je klíčová a bude podmínkou pro úspěšné završení studia. Zde můžeme fungovat jako efektivní mediátor, zprostředkovat kontakty, hledat řešení financování stáží. Máme dobré kontakty ve Fulbrightově nadaci, Domu zahraniční spolupráce a dalších institucích. Není problém zájemce dostat ven. Tím ale agenda nekončí, musíme pracovat na navazování kontaktů se zahraničím. Například nyní jsme díky letité aktivitě mého bývalého studenta doktora Aleše Obrá před podpisem smlouvy o spolupráci mezi Fakultní nemocnicí Olomouc a významným francouzským výzkumným centrem světového významu. Takových výstupů z doktorského studia musí být mnohem více. Posledním bodem internacionalizace je mobilita významných zahraničních vědců a profesorů směrem k nám. Existují zdroje jak například zaplatit týdenní pobyt amerického profesora na fakultě. Studenti si mohou poslechnout špičkového odborníka v rámci standardní přednášky, kolegové mohou dostat příležitost navázat vědeckou spolupráci.

(red): Když je řeč o studentech, jak dobře znáte jejich názory a potřeby?

VP: Snažíme se s nimi komunikovat velmi intenzivně. Jedním z kanálů jsou i sociální sítě, kde jsme spustili účet *#jsmelfup* na Facebooku. Záměrem bylo vytvořit diskuzní platformu. Schopnost nízkoprahové komunikace se studenty nebereme na lehkou váhu. Studenti medicíny jsou celosvětově nejvíce ohroženou skupinou pro rozvoj distresu a psychologických poruch. Náročnost studia je enormní. Jako vstřícný krok máme v plánu ustanovit funkci studentského ombudsmána, který bude nejen prostředníkem, ale bude schopen provést i akutní krizovou intervenci.

S prof. Jaroslavem Duškem na vůbec prvním setkání ve Zlatých Horách (1999)

V případě vedení fakulty je důležitá znalost prostředí, lidí, vztahů a vědomí kontinuity.

Profesor Marek Trněný křtí monografii V. Procházkou Folikulární lymfom během Olomouckých hematologických dnů 2017

(red): Poněkud nezvykle jste se rozhodl před volbou nejen zveřejnit, s kým počítáte na pozice proděkanů, ale také tyto potenciální spolupracovníky aktivně zapojit do tvorby programu a vlastně i průběhu kampaně. Nemůže jim to nějakým způsobem uškodit při dalším působení na fakultě, pokud byste ve volbě neuspěli?

VP: Má strategie je být transparentní a otevřený. Všichni moji spolupracovníci se rozhodovali pouze na základě našich vizí a našeho programu. Sdílejí podobné hodnoty, názory a jsme mentálně na jedné lodi. To je podle mého ohromný vklad do fungování budoucího týmu. Taková kampaně je tvořivá činnost a pro nás ohromná škola. Určitě si nemyslím, že by tato zkušenost mohla někoho poškodit.

(red): Je nízký věkový průměr týmu náhodou, nebo jde o cílenou razantní generační obměnu?

VP: Dali jsme si tu práci a spočítali si průměrný věk proděkanů při nástupu do první funkce, a to od roku 1994. Věkový průměr našeho týmu z toho překvapivě nijak nevybočuje.

(red): Není vaše nabídka proděkanů funkcí několika členům akademického senátu střetem zájmů? Tím jste si víceméně zajistil hlasy, které mohou volbu rozhodnout.

VP: Na druhou stranu, pokud budeme vybírat adepty pouze

(pokračování ze strany 2)

(red): Komunikace a spolupráce s absolventy se v posledních letech výrazně zlepšila, a to jak na úrovni univerzity, tak na úrovni fakulty. Vidíte tady ještě nějaké rezervy?

VP: Značné. Je naprosto nezbytné mít robustní a spolehlivý *alumni* program. A to zejména v prvních letech po opuštění fakulty. Naši čerství absolventi nám poskytnou cennou zpětnou vazbu, co jim v kurikulu chybělo. Zásadní také bude vědět, kde našli absolventi uplatnění, kolik z nich opustilo republiku, vrátilo se na Slovensko a podobně. Dovedu si představit těsnější spolupráci s *alumni* programem UP, který funguje dobře.

(red): Mezi volbou kandidáta na děkana a začátkem funkčního období uběhne půl roku. Pokud byste byl zvolen, jak ten čas využijete?

VP: Já a můj tým budeme mít maximální zájem se co nejrychleji adaptovat na novou roli, být co nejvíce účastníkem rozhodovacích procesů na fakultě. Půlroční předávací období je komfortní doba pro základní pochopení manažerských procesů na fakultě. Spoléháme na vstřícnost současného vedení. Společná snaha by

měla být, aby případný proces výměny proběhl hladce.

(red): Přemýšlel jste nad tím, co ze svých současných aktivit lékaře, vědce a pedagoga byste ve funkci děkana musel omezit?

VP: Nerad bych se zcela vzdal kterékoli z těchto rolí. Pokusím se je omezit *ana partes aequales* tak, abych neztratil kontakt s mými pacienty, klinickým výzkumem a zejména se svými studenty.

(red): Může se podle vás stát, že se volba kandidáta na děkana vyhrotí natolik, že fakulta zůstane ještě dlouho rozdělena na dva do jisté míry nesmiřitelné tábory sympatizantů jednoho, či druhého kandidáta?

VP: Popravdě pro to nevidím důvod. My jsme od začátku deklarovali, že chceme dialog. S protikandidátem jsme si slíbili slušnou a věcnou kampaň a to hodláme dodržet.

(red): Dvacátého listopadu proběhne setkání akademické obce fakulty s prezentací kandidátů na děkana. Zkusíte si tipnout účast? Na fakultě je kolem šesti stovek akade-

mických pracovníků a přes dva tisíce studentů.

VP: Tipuji, že bude plný dům. Kapacita naší velké posluchárny je pro podobnou příležitost nedostatečná. Proto jsme požádali předsedu zvláštní volební komise profesora Jiřího Galla, aby zvážil zajištění živého videopřenosu. Takto bylo ošetřeno setkání akademické obce na přírodovědecké fakultě a myslím, že se to velmi osvědčilo.

(red): Na jiných fakultách se čas od času konají neformální akce na konci semestru nebo třeba dobročinné bazary, které dokáží zaměstnance vytáhnout z pracoven a laboratoří, aby se spolu pobavili, často i za přítomnosti svých rodinných příslušníků. Mělo by podle vás smysl o něčem podobném uvažovat u nás?

VP: Rozhodně ano. Fakulta je, nebo by měla být, jedna velká rodina. Medicína vždy byla výsadní obor co do obtížnosti, nasazení, nutnosti kooperace. Myslím, že proto jsme si napříč obory blíže, než na jiných fakultách. Harmonické vztahy jsou pro celkový výsledek vždy zásadní. Jsem pro jakoukoli nenásilnou aktivitu, která nás pomůže více stmelit.

Stáž na Minnesotské univerzitě v rámci Proshek-Fulbrightova stipendia (2015)

doc. MUDr. Vít Procházka, Ph.D.

- Narodil se v roce 1977 v Havířově.
- Na LF UP studoval Všeobecné lékařství (2001) a doktorský program Vnitřní lékařství (2011). Zde i obhájil habilitační práci *Predikce osudu nemocných s folikulárním lymfomem v éře biologické léčby* (2015). Získal atestaci z Vnitřního lékařství I. stupně (2004) a Hematologie a transfuzního lékařství (2007).
- Pracuje na Hemato-onkologické klinice FN Olomouc a LF UP jako lékař (od r. 2001) a pedagogický a vědecký pracovník (od r. 2006).
- Ve své výzkumné činnosti se zaměřuje na klinické a biologické prediktivní faktory u maligních lymfomů, prediktivní význam FDG-PET u maligních lymfomů, mechanismy vedoucí k *immune escape* u chronické lymfocytární leukémie a mediastinálních lymfomů, biologie a imunologii chronické lymfocytární leukémie, prognostické faktory Hodgkinova lymfomu včetně použití solubilních biomarkerů, *quantitative PET* a *cell-free DNA*.
- Je členem několika národních odborných společností. Od roku 2011 je členem AS LF UP.
- Získal Cenu děkana LF UP za původní vědeckou práci (2015, 2018) a za odbornou monografii (2018).
- Věnuje se výuce studentů Všeobecného lékařství a General Medicine v osmi předmětech.
- Je školitelem několika pregraduálních studentů v rámci SVOČ i postgraduálních studentů.
- Absolvoval zahraniční stáže a kurzy v Římě, Alicante, Göttingenu a Minnesotě.
- Ovládá aktivně angličtinu a pasivně němčinu.
- Na svém kontě má 41 publikací v časopisech s IF (17 jako první nebo korespondující autor), přes třicet dalších časopiseckých článků, kolem 70 příspěvků na zahraničních kongresech a stejný počet na konferencích v ČR. Je autorem jedné a spoluautorem 4 monografií. Citační index: 425 (WOS) / 434 (Scopus). H-index: 10 (WOS) / 10 (Scopus).
- Je ženatý a má tři syny.

Setkání s prof. Jiřím Drahošem na olomouckém THE Research Excellence Summit (2018)

Motto:
Jedna
fakulta,
jedna
nemocnice,
jedna
univerzita

Programové teze kandidáta na děkana Víta Procházky (zkrácená verze)

I. Výuka

Motto: Malá změna, velký efekt

Kurikulum musí připravit budoucí absolventy na měnící se povahu povolání lékaře. Absolventi budou konfrontováni s pokročilými „technokratickými“ systémy využívajícími umělou inteligenci, na druhou stranu nesmíme ztratit ze zřetele akcent na humánní stránku medicíny. Výzvou je měnící se věková struktura obyvatelstva a nárůst onkologických onemocnění.

Studenti by měli mít možnost specializace. Během klinické výuky jim chceme nabídnout skupiny vedené moderním pojetím výuky, pro které budou vybráni proškolení pedagogové se zájemem o konkrétní podporu ze strany fakulty. Smyslem je dobrovolně párovat skupiny se zájmem o konkrétní obor s vybranými učiteli se zájmem o hlubší a efektivnější formy výuky.

Mezi základní dovednosti lékařů budoucnosti bude patřit efektivní a bezpečné využívání expertních systémů, systémů podpory rozhodování a dalších nástrojů umělé inteligence. Budoucí lékař si musí osvojit chápání medicíny založené na důkazech, mezi jejíž principy patří zejména schopnost kritické analýzy informací, klinických studií a předložených důkazů.

2. Výzkum

Motto: Budování kvality zdola

Úkolem fakulty je podporovat vědecký rozvoj od nejmladších studentů, přes postgraduální výuku až po růst postdoků a etablovaných akademických pracovníků. Je důležité identifikovat talenty, podchytit je a nabídnout jim možnost rozvoje, zároveň získávat kvalitní vědce zvenčí, i mimo ČR. Je potřeba maximálně motivovat lékaře ke klinickému výzkumu. Nutná je snaha dále zkvalitňovat doktorské studijní programy jako zdroj vědeckého růstu fakulty, prostředek výchovy budoucích vedoucích výzkumných skupin a cestu k navázání robustních mezinárodních vazeb. Musíme maximálně podporovat spolupráci s centry excelentního výzkumu nejen na fakultě a univerzitě, ale i mimo ně.

3. Léčebný proces

Motto: Sepětí s klinickou medicínou je zásadní pro výchovu mladých lékařů

Lékaři FNOL jsou klíčovými partnery při pregraduální výuce, aktivitách SVOČ a vedení studentů v doktorských programech. Jsou nositeli zásadního know-how. Fakulta a nemocnice jsou nerozlučně spjaty, jak personálně, tak materiálně, ale zejména sdílejí cíl výchovy kvalitních nových lékařů. Společným zájmem je vědecký růst lékařů na klinikách, bez něhož není možný rozvoj dynamické a moderní nemocnice.

4. Vztah k UP

Motto: Fakulty jsou univerzita, univerzitu tvoří fakulty

Fakulta musí nadále zůstat autonomní a respektovaná jednotkou UP s tím, že bude zároveň optimálně a efektivně využívat služby centrálních jednotek. Fakulta představuje významnou část vědeckého výkonu univerzity, přispívá velkou měrou k její internacionalizaci, je nositelkou prestiže a zvyšuje atraktivitu UP pro uchazeče. Chceme pokračovat v konstruktivní a přátelské spolupráci s vedením UP na rozvoji fakulty ku prospěchu celé univerzity při respektování specifík a potřeb naší fakulty.

5. Vztah ke studentům

Motto: Naši studenti představují to nejcennější, co máme

Studenti by měli být vedeni v rámci studia k maximální soběstačnosti, kritickému myšlení a zodpovědnosti za sebe i druhé. Měl by jim být nabídnut kariérní růst již během studia – ať už na úrovni poloprofesionální SVOČ, podpory mobility či *volunteeringu*. Fakulta by měla maximálně podporovat projekty, které vedou k její smysluplné propagaci, zvyšování dovedností studentů, *team-buildingu* či pečují o fakultu a komunitu. Studenta primárně vnímáme jako partnera, který nám přináší nový pohled na věc. Elitní studenti by měli být mimořádně ohodnoceni a měl by jim být nabídnut kariérní růst v rámci fakulty a fakultní nemocnice.

Plný text těchto programových tezí v českém i anglickém jazyce byl zveřejněn 7. listopadu 2018 na webové stránce Akademického senátu Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a webové úřední desce LF UP.

Kandidát na funkci děkana představuje tým svých spolupracovníků

MUDr. Mgr. Robert BAJGAR, Ph.D. (1975)

kandidát na proděkana pro studijní záležitosti 1.-3. ročníku
Všeobecného lékařství a General Medicine

H-index 12, přes 500 citací

člověk renesančního záběru; vzdělán v oborech Biofyzika a chemická fyzika i Všeobecné lékařství; zástupce přednostky Ústavu lékařské biofyziky pro výuku Všeobecného lékařství; vědecký pracovník Ústavu molekulární a translační medicíny; záruka moderní a prakticky orientované teoretické výuky na naší fakultě

zahraniční zkušenost: Department of Biochemistry and Molecular Biology, Oregon Graduate Institute of Science & Technology (USA); Department of Biochemistry, University of Sao Paulo (Brazílie)

doc. Mgr. Jan BOUCHAL, Ph.D. (1973)

kandidát na proděkana pro doktorské studijní programy

H-index 14, přes 1000 citací

úspěšný vědec a učitel; člověk schopný vytváření silných a funkčních pracovních vazeb; vizionář; velký příslib pro inovaci a zlepšení našich doktorských studijních programů

zahraniční zkušenost: Research Council of Norway; Institute for Cancer Studies, University of Birmingham (UK); tříměsíční stáž v rámci projektu Datalab v roce 2012, pokračující spolupráce - prof. Jiří Bártek, Kræftens Bekæmpelse, Kodaň (Dánsko)

prof. Mgr. Jiří DRÁBEK, Ph.D. (1969)

kandidát na proděkana pro vědu a výzkum

H-index 17, přes 1000 citací

biolog, genetik, bayesiánský statistik; člověk mimořádně analytického myšlení; aktuálně s afiliací na Ústavu molekulární a translační medicíny; záruka kooperace a interdisciplinárního a systematického přístupu ve vědě

zahraniční zkušenost: Trinity College Oxford (UK) během doktorského studia; Ohio University Athens (USA) jako postdok; stáže v Allgemeine Krankenhaus Wien (Rakousko) a LMU München (SRN)

MUDr. Dana KAMARÁDOVÁ, Ph.D. (1983)

kandidátka na studentskou ombudsmanku

mladá vědkyně, lékařka-psychiatřička a nadšená pedagožka naší fakulty; profesionálně spjatá s problematikou panických poruch; intenzivně zaměřena na dětské pacienty a mladé dospělé; ideální adept pro kontakt se studenty, schopná řešit jejich problémy s nadhledem a profesionalitou psychoterapeuta

Kandidát na funkci děkana představuje tým svých spolupracovníků

doc. Ing. Eva KRIEHOVÁ, Dr. (1968)

kandidátka na proděkanku pro internacionalizaci

H-index 13, přes 500 citací

vedoucí výzkumných laboratoří Olgen v rámci Ústavu imunologie; schopná manažerka a vědkyně; iniciátorka nového DSP Bioinformatika a výpočetní biologie; silná zastánkyně internacionalizace vědy, sama spolupracující s řadou zahraničních výzkumných skupin; záruka vytvoření přátelského mezinárodního prostředí na fakultě a silných zahraničních vazeb

zahraniční zkušenost: šest let studia na Vídeňské univerzitě (Rakousko); 3měsíční studentská stáž na Baylor University Texas (USA); krátkodobé stáže v Německu, Rakousku a Norsku

MUDr. et MUDr. Petr MICHL, Ph.D. (1975)

kandidát na proděkana pro studijní záležitosti Zubního lékařství a Dentistry

stomatochirurg, vyučující v českém i anglickém programu; vyslanec za Českou republiku u Evropské asociace pro kranio-maxilofaciální chirurgii (EACMFS)

zahraniční zkušenost: Eastbourne District General Hospital, Eastbourne (UK)

MUDr. Jan STROJIL, Ph.D. (1978)

kandidát na proděkana pro vnější vztahy a statutární zástupce děkana

velmi úspěšný a oblíbený učitel; nadějný vědec; klinický farmakolog; sedm let úspěšný a respektovaný předseda AS LF UP s širokými kontakty na všech lékařských fakultách v ČR; hluboce seznámen s chodem i procesy LF UP; člověk, kterému od raných studentských let leží velmi na srdci osud a budoucnost naší fakulty; distingovaný muž uhlazeného vystupování; záruka zachování kontinuity a řádu v rozhodovacích procesech fakulty a důstojné reprezentace naší instituce navenek

zahraniční zkušenost: University of Southern California (USA); University of Oxford (UK)

V době redakční uzávěrky newsletteru ještě stále probíhala jednání o kandidatuře na proděkana pro studijní záležitosti 4.-6. ročníku Všeobecného lékařství a General Medicine .

Dementi:

Navzdory různým spekulacím kandidátem na proděkana není Pavel Kurfürst, který zůstává aktivním členem Akademického senátu LF UP.

diskutujte s námi o budoucnosti fakulty na facebook.com/jsmeLFUP

Kandidaturu docenta Procházky podporují významné osobnosti

Chtěl bych tímto vyjádřit svou osobní podporu kandidatuře doc. MUDr. Víta Procházky, Ph.D. na děkana Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Docenta Procházku jsem potkal krátce po svém návratu z USA v roce 2013 a ten mě velmi otevřeně přijal (i když jsem cca o desetiletí mladší), poskytl mi množství cenných vzorků a představil mě mnoha skvělým českým hematologům. Začala tím naše trvající spolupráce a svým přístupem si mě zcela získal, neboť cítím, že ho opravdu bytostně zajímá hematologie a její výzkum (což také ilustruje jeho bohatá publikační činnost a obecný respekt v komunitě hematologů v ČR a zahraničí).

Domnívám se, že Vít Procházka bude reprezentovat jako děkan lékaře a studenty, kteří nechtějí, aby výuka medicíny či medicína byla jen o trošku lepší než před 15-20 lety. Víze docenta Procházky je díky zkušenostem ze zahraničí založena na modernějším přístupu k vzdělání a organizaci zdravotnictví. Několikrát jsme spolu hovořili o tom, že u nás se zatím

jen částečně podařilo vnést do výuky přístupy běžné v anglo-americkém školství, které více akcentují schopnost řešit medicínské otázky samostudiem, prakticky a formou interaktivní diskuze s vyučujícím, spíše než „frontální“ výukou přednášením. Zároveň doc. Procházka nechybí nutný realismus a znalost organizačních „specifik“ medicíny a výzkumu v České republice, které jsou nutné k prosazení jeho přístupu a vedení fakulty. Jeho program pro rozvoj LF UP i jeho osobnost se mi zdají být nabitě energií a chutí poskytnout medicím podmínky, aby se více naučili, během šesti let si medicínu ještě více oblíbili a využili možnosti, která přináší skvělé vybavení pracovišť v Olomouci.

doc. MUDr. Mgr. Marek Mráz, Ph.D.

vedoucí výzkumné skupiny v CEITEC Masarykova univerzita
člen Young EHA Committee při Evropské hematologické asociaci

Doc. Marek Mráz

S velkým potěšením jsem uvítal zprávu o kandidatuře pana doc. MUDr. Víta Procházky, Ph.D. na funkci děkana Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Víta Procházku znám již téměř 20 let od jeho medicínských začátků na Hemato-onkologické klinice Fakultní nemocnice Olomouc a poji nás kolegální zájem v péči o nemocné s lymfomy. Během této doby jsem měl možnost nesčetněkrát ocenit jeho vynikající profesionální i lidské kvality. Vít Procházka je komplexním specialistou s hlubokými znalostmi a rozsáhlými praktickými zkušenostmi nejen v oboru hematologie, ale medicíny vůbec. Je proto jako pečlivý a empatický lékař oblíben svými pacienty a široce uznáván svými kolegy.

Po celou dobu své kariéry se Vít Procházka velmi aktivně věnuje pregraduální a postgraduální výuce medicíny a vědecké práci. Pro studenty lékařství i doktorandy je náročným, ale inspirativním a vizionářským mentorem a vzorem poctivého, zapáleného a invenčního akademika. Je autorem či spoluautorem velmi cenných prací v oboru a byl řešitelem nebo spoluřešitelem řady úspěšných projektů, studií a grantů. Odvedl obrovský kus „mravenčí“ práce jako jeden z neaktivnějších členů národní Kooperativní lymfomové skupiny a v této odborné komunitě

je velmi respektovaným expertem. Jeho brilantní a osvěžující přednášky a rétorický um jsou ozdobou každé významné hematologické akce. Své vysoké vědecké kvality a schopnost efektivní práce v mezinárodním týmu osvědčil během prestižního Fulbrightova stipendijního pobytu na University of Minnesota.

Vít Procházka je člověkem otevřeným, přátelským, široce vzdělaným, angažovaným a noblesním. Je pracovitý, systematický, flexibilní, loajální a má vynikající komunikační schopnosti. Je kompetentní formulovat a realizovat vizi sledující prospěch pacientů, úspěch vědeckého týmu i profit a pověst nemocnice a lékařské fakulty.

V osobě Víta Procházky máme před sebou prvotřídního a renomovaného lékaře, entuziastického a úspěšného vědce s mezinárodními kontakty, zaníceného a oblíbeného učitele medicíny a bystrého, energického a kultivovaného člena akademické obce, který má všechny předpoklady vykonávat zodpovědný úřad děkana lékařské fakulty.

MUDr. David Starostka, Ph.D.

primář Oddělení klinické hematologie Nemocnice s poliklinikou Havířov, p.o.
absolvent LF UP

MUDr. David Starostka

Pana docenta Procházku jsem poprvé slyšela přednášet jako posluchačka čtvrtého ročníku ve volitelném předmětu Jak publikovat výsledky vědecké práce? Jeho projev byl zapálený, informace jasné a praktické. Od první věty bylo zřetelné, že chce, abychom si každý z přednášky něco odnesli – ti, co je téma zajímavá, i ti, co mají zájem jiné. A takto vypadala každá spolupráce s ním. Umí vtáhnout do děje, zaujmout, záleží mu na studentech a jejich rozkvětu. Když jsem se rozhodovala, na kterém pracovišti se zapojit do studentské vědecké odborné činnosti, šla jsem za ním, za jeho inspirativním projevem a pozi-

tivním vztahem k práci, přestože hematologie nebyla na mém seznamu oblíbených medicínských oborů. Velmi mi pomohl v rozvoji a ze zkušeností získaných pod jeho vedením čerpám každý den. Přeji studentům Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, aby z jeho inspirativní povahy mohli nasát co nejvíce, a pozice děkana tomu nejlépe otevře bránu.

MUDr. Tereza Popková

Klinika hematoonkologie FN Ostrava a LF OU
absolventka LF UP

S MUDr. Terezou Popkovou a MUDr. Markem Hilšerem ve Zlatých Horách (2018)

Kandidaturu docenta Procházky podporují významné osobnosti

Veronika Bachanova, MD

UNIVERSITY OF MINNESOTA

Twin Cities Campus

Division of Hematology, Oncology
and Transplantation
Department of Medicine
Medical SchoolMMC 480
420 Delaware Street S.E.
Minneapolis, MN 55455
612-624-0123
Fax: 612-625-6919

September 2018

Letter of recommendation

I have known Dr Prochazka since 2015 when he came to the University of Minnesota as research scholar. He was selected as a recipient of a prestigious U.S. Fulbright-Proshek grant which is dedicated to those individuals who not only pursue high-quality scientific work but also deeply understand how important is a mutual scientific exchange, international collaboration and friendship.

His research stay led to the fruitful research collaborations including two joint scientific papers and publishing of a textbook. Dr.Prochazka has proved himself to be an effective and thoughtful scientist, open-minded collaborator who works tirelessly to achieve his goals.

I am not surprised that he is deeply involved in current discussions about the future of his own Medical faculty in Olomouc, and has decided to run for a Dean's office. He is highly passionate, not only about science and teaching, but he impressed me with the clarity of his thinking and devotion to high standards for himself and others for medical profession, scientific pursuits and moral values. It is my understanding that he has all the important skills to lead as a successful Dean. His election to be a Dean will open a new era in collaboration with University of Minnesota at many levels.

I support his vote with the highest enthusiasm and wish him all the best.

Sincerely,

Veronika Bachanova
Associate Professor of Medicine
Division of Hematology, Oncology and Transplantation

Driven to DiscoverSM

MUDr. Jan Říčař

Pana doc. MUDr. Víta Procházku, Ph.D. jsem měl možnost poznat v průběhu našeho společného pobytu v USA v rámci Fulbrightova stipendia. Hluboce si ho vážím nejen pro jeho vysokou odbornost, ale především pro jeho povahové kvality. Měl jsem možnost se přesvědčit o jeho vůdčích, profesních, vědeckých, organizačních a reprezentačních schopnostech. Poznal jsem, že je a bude inspirativní osobností pro mnohé mladé vědce a specialisty ve svém okolí.

Proto je mi ctí doporučit docenta Procházku jako kandidáta na děkana Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Jsem přesvědčen, že jeho vedení by bylo přínosem pro zaměstnance, studenty, ekonomické zázemí i celkovou úroveň fakulty.

as. MUDr. Jan Říčař, Ph.D.

Dermatovenerologická klinika LF UK a FN Plzeň
ex-Fulbright scholar at the University of Minnesota

Kandidaturu docenta Procházky podporují významné osobnosti

Vítka Procházku znám téměř dvacet let. Pravidelně se setkáváme na výjezdních seminářích pro studenty a absolventy LF UP konaných v SANATORIU EDEL ve Zlatých Horách. Na těchto seminářích se studenti, lékaři i jejich učitelé scházejí, aby v přátelském duchu probrali témata, na která často nezbude čas v běžné výuce na fakultě, včetně přesahů medicíny do jiných oborů a praktických záležitostí spojených s medicínskou profesí.

Docent Procházka po celou dobu patří k úzkému kruhu organizátorů těchto setkání, jimiž za dvě dekády prošlo okolo 1300 studentů. Měl jsem možnost vidět na vlastní oči Vítkovo zaujetí pro celou záležitost, jeho organizační schopnosti a v neposlední míře i optimistickou tvrdohlavost, se kterou pomáhal tento v České republice unikátní formát seminářů rozběhnout a udržet. Zároveň jsem musel obdivovat jeho schopnost z pozice přednášejícího vysvětlit studentům velmi komplikova-

vaná témata své specializace, ale také ochotu v diskusi překročit hranice svého oboru a u studentů podporovat komplexní uvažování o problémech naší medicíny a společnosti.

Původně malá zlatohorská akce se tak pro mne stala srdeční záležitostí. S velkým potěšením jsem se proto dozvěděl o kandidatuře doc. Procházky na děkana LF UP. Jsem přesvědčen, že jeho zvolení by vneslo na půdu fakulty obdobný entuziasmus, organizační dynamiku i otevřenost novým trendům, které doc. Procházka již prokázal nejen ve své dosavadní činnosti na fakultě, ale také u stovek frekventantů našich zlatohorských setkání. A věřím, že ani ve funkci děkana nezanevře na organizaci a podporu zlatohorských seminářů.

MUDr. Vladimír Svozil
ředitel SANATORIA EDEL s.r.o. Zlaté Hory
absolvent LF UP

MUDr. Vladimír Svozil

Vážení členové akademické obce,
dovolte mi, abych Vás pozval ke sledování prezentací obou kandidátů na děkana
Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a následné diskuzi
během setkání akademické obce fakulty v úterý 20. listopadu 2018
od 14 hodin ve velké posluchárně teoretických ústavů LF UP (Hněvotínská 3).

Na závěr dovoďte malé nahlédnutí do historie. Na sklonku roku 1997 vyšlo první číslo HADa s podtitulem „časopis pro všechny studenty Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci“. Jeho prvním šéfredaktorem se stal jakýsi Vít Procházka (viz úvodník dole). Po pěti letech vedení redakce předal studentovi jménem Jan Strojil a pro číslo z listopadu 2002 sám, už coby čerstvý absolvent, poskytl rozhovor (viz článek vpravo). Mimochodem, HAD na fakultě vychází dodnes...

úvodník

Tak se nám, draží čtenáři, narodil HAD. Je zatím trošku malý a graficky hubený, ale určitě není neudrživý. Přišel na svět, aby vás mediky (a -čky) trošku pobavil, poučil a hlavně inspiroval. Pokud se totiž prolouskáte osmi stránkami textu zjistíte, že takový časopis má něco do sebe. Zjistíte, že to není potřestěná akce někoho z OSMi (Olomoucký spolek mediků), ale že je to o vás a pro vás.

Tohle první číslo je pokus. Šance pro mediky, kteří se nebojí svůj názor, vědomosti a um projevit veřejně. Další HAD (který vyjde krátce po Novém roce) najde pro takové podnikavce určitě dost prostoru. Mezi chystané novinky patří rubriky:

...*ad integrum*, neboli listárna pro ty, kteří se cítí poškozeni, potřebují pomoc, nebo jsou jen s něčím nespokojeni.

hadova kulturní ozdravovna, bude obsahovat reflexe na kulturní akce všeho druhu (zdaleka ne jen na J. Buriana)

o počítačích, noční měra mnoha mediků bude zaháněna erudovanými články našich spolužáků.

příspěvky, od vás, uvítáme (skoro) všechny žánry (povídka, básně, články vtipy...)

Budete-li mít slinu ozvěte se!

Vít Procházka, šéfredaktor

PS: Nemůžete usnout? Narážíte si lístky do menzy v tramvaji? Nevíte, kde se lyžuje v Olomouci? A proč se had jmenuje had? Pak čtěte dalšího . . . !

HAD

Kam se poděli

Kam se poděli?

P. K. pátrá po absolventech

Pavel Kurfürst (kurfurst@seznam.cz)

MUDr. Vít Procházka

25 let, pochází z Haviřova. Několik let šéfredaktor HADa, aktivní člen Spolku mediků, účastník třech fakultních a několika národních a mezinárodních konferencí studentské vědecké činnosti (Brno, Martin, Berlín). Po dokončení LF UP v roce 2001 nastoupil na Hemato-onkologickou kliniku LF UP a FN v Olomouci.

Když jsem ti odpoledne volal, abychom se domluvili na rozhovoru, prohlásil jsi, že nevíš, jestli je to zrovna teď vhodné, a že máš sebevědomí na nule. Čím to?

Když je člověk konfrontovaný s tou realitou léčebného procesu, když zjistí, co umí a neumí po škole, tak je to někdy tristní. Ale já myslím, že se to všechno překoná.

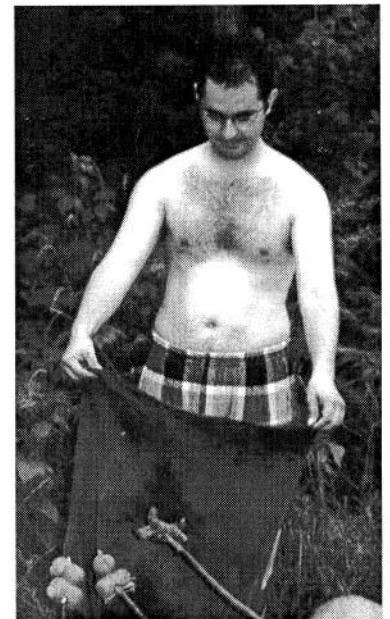
Takže co tě škola nenaučila a měla naučit?

Asi jednání s pacientem. Určitě by bylo fajn mít více psychologie. Paradoxně bakaláři mají daleko více práce s pacientem a psychologického přístupu a chování v krizových situacích, než mají medicí. Člověk v krizových situacích sice citem a odhadem dokáže reagovat, ale chybí tomu profesionalita. Už to není jakoby ta hra na práci, mezi studiem a prací existuje velký psychologický předěl. Když jsi student, je ti hodně dáváno najevo, že jsi na klinice zevní činitel. Z hlediska těch lékařů to chápu, ale pokud nemáš pocit, že jsi účastníkem toho léčebného a diagnostického procesu, nikdy tam není ten prožitek s pacientem. Opravdu to není tak intimní, jako když je člověk postaven před problém, je sám a musí ho řešit. Nazval bych to chybějící autenticitou. Víím, že v jiných zemích, třeba v Německu, studenti opravdu chodí s lékaři, aktivně se podílejí na léčbě a jsou součástí týmu. To tady prostě není. Pokud jde o znalosti, víc toho člověk do hlavy nedostane. Časem si stejně vypracuje určité „guidelines“, takže spíše jde o to, rozpoznat, co je důležité a co ne. A když už se člověk učí, měl by se učit selektivně, a ne učit se nesmysly a zbytečností. Jenže to nejde bez praxe a tu na škole nezískáš, nevíš, co je podstatné. Možná by stačilo méně hodin, ale intenzivnějších. Pamatuju si, že řadu hodin na klinikách jsme

proseděli, teoretizovalo se, rozebíraly se papíry, což je v podstatě k ničemu.

Říkáš, že teď už to není hraní si na práci. Míváš strach, že něco vlastními silami nezvládneš? Jak se vyrovnáváš se zodpovědností? A je vůbec zodpovědnost už plně na tobě?

Ta zodpovědnost ze zákona není, morální je. U nás na klinice je poměrně slušná kontrola, mám štěstí, že vždycky je po ruce někdo, s kým člověk může konzultovat, kým je kontrolován. Naštěstí

MUDr. Procházka, když ještě nebyl MUDr.

ne tak, aby to bylo shazující, aby měl pocit, že nemá prostor pro nějakou vlastní úvahu a aktivitu. Ale nějaký rámec je dán a každý samozřejmě musí vědět, na co má, na co nemá. Časem se ta hranice posouvá a člověk je pořád pevnější v kramflecích. Co se týče zodpovědnosti, nad tím se moc nesmí přemýšlet. Musíš mít pocit, že pracuješ tak, jak máš, že jsi nic nezanedbal, i když to znamená hodiny navíc. Mně dodává klid a jistotu to, že cítím, že je tam všechno, jak má být, že je uděláno, co má být, lege artis. Pak nezbyvá moc prostoru pro pochyby. Pomáhá soustředěnost. Pokud se do problému opravdu ponoříš, pokud chceš

dělat důsledně a perfektně, tak máš tolik práce, že ti nezbyvá moc místa pro pochyby. Máš třeba obavy, ale nesmí převážit strach. Mívám ho u některých invazivních výkonů, kdy pacienta opravdu můžeš poškodit, i když to děláš s nejlepší vůlí. Je blbé, když se něco nepodaří, ne nutně tvojí vinou, ale neměl bys něco pokazit nedůsledností a leností.

Je na pacientech pozorovatelná nedůvěra vyplývající z toho, že je léčí mladý, nepřilíš zkušený doktor?

Je celkem příjemné, že ta autorita funguje. Nemůžu mluvit za jiné, věřím, že mám snazší roli než holka, protože chlap je přece jenom pořad brán jinak. Pravda je, že párkrát mi to bylo dáno najevo, spíše od lidí s vyšším společenským statutem a vyšším vzděláním. Naprosto natvrdo si nechali zavolat někoho staršího, aby to s ním konzultovali. Pokud máš jasnou představu, co s pacienty budeš dělat, a ta se skutečně naplní, tak nemají důvod dávat – a většinou nedávají – najevo nějakou nedůvěru.

Nosíš si práci domů, ať už doslova, nebo tím, že na ni myslíš?

Nosím si domů někdy papíry, věci na semináře a podobně. Že bych přemýšlel nad tím, co jsem neudělal, se moc často nestává. Někdy je ale taková obecná tenze, už je všeho tolik, že se nad ránem vzbudíš dřív a cítíš pnutí, co tě asi tak čeká. Ale není to konkrétní strach z něčeho.

Pamatuješ si, kolik peněz jsi měl na první výplatní pásece?

Základ 8 600 hrubého, 700 korun příplatku za riziko. Osobní jsem dostal až někdy v sedmé výplatě, takže tak šest nebo šest a půl čistého.

Teď už je to lepší?

Šlo to nahoru a je to podstatně lepší. Mám pocit, že to odpovídá práci, kterou odvádím.

Odešel bys pracovat do zahraničí?

Zatím jsem v pasti vzhledem k legislativě a vzdělání. Z první atestace se nevykrotím, bez ní nemám v medicíně dokončené vzdělání. Rozhodně bych rád zkusil alespoň nějaký několikaměsíční studijní pobyt. Jestli bych odešel na dva tři roky, nevím. Mám místo, kde jsem spokojený a kde mám možnost růstu. Asi by to nebylo úplně rozumné. Měl bych být trochu vědecký, na kliniku mě vzali jako absolventa, který nic neumí, a mají na mě zájem. A možnost jezdit do zahraničí budu mít taky. Takže by to bylo

kvůli zkušenosti, ne kvůli penězům. Aspoň ne v současné době. Budu možná mluvit jinak za 4 roky, pokud budu mít děti.

A pak že diplom z vás lepšího člověka neudělá

Co závidíš studentům, kteří na školu nastoupili letos, o sedm roků později než ty?

Asi mají větší rozhled, než jsme měli my. Jsou zase o něco „evropštější“, my jsme byli pořád takoví sevrklí studenti. Stojí více na svých nohách, znají více svoji cenu, jsou sebevědomější, což je někdy dobře, někdy špatně, ale rozhodně sebou nenechají vláčet a to je výhoda. Budou-li kritičtí k jiným, tak o to víc člověk může chtít po nich. To jim závidím. Nevím, jak na tom jsou s jazyky, ale mají o něco větší možnosti jezdit na zahraniční stáže. Taky Spolek mediků funguje a aktivity, které se teď rozjíždějí, otevírají cestu do světa – na kongresy a konference. Myslím, že to není zdaleka všude běžné, a oni tu možnost mají, pokud se chtějí zapojit. Za nás spolek začínal a bylo něco neslychaného, že se lidi ozývají a jsou kritičtí, třeba ke svým školitelům. To se nenosilo. Zvykem bylo jenom nějak prolizat dál.

Zaplatil bys školné za studium, které jsi absolvoval?

Naše společnost je postavena na dluhu generací, který my nikdy nesplatíme. To znamená, že já bych školné nezaplatil, zaplatili by mně ho asi rodiče. Nevím, jestli je školné zásadní finanční přínos, který vytrhne vysoké školy z propadu. Pak by musely odpovídat mzdy. Dluh, který vznikne tím, že člověk studuje a navíc díky tomu nevydělavá, se odhaduje na nějakých 500 000 Kč. Málokdo si uvědomuje, že to společnost dluží i těm rodičům, kteří studenta saturují až

do svého důchodu.

Jak se ti líbí nový HAD?

Jsem velmi spokojený. Už my jsme plánovali dělat ho v Corelu nebo Pagemakeru, ale nějak nebyla vůle a síla. Má grafickou úroveň a má vkus. Pokud ho dostane do ruky někdo nezaujatý, musí pochopit, že ho dělá někdo, kdo má vizi, představu, co chce ostatním studentům přinést. Je zrcadlem toho, co se tady děje, jsou tam jasné věci – třeba reportáže ze studijních cest a podobně, není to mlácení prázdné slámy, je vidět, že má opodstatnění.

Co představuje příprava studentského časopisu kromě práce navíc?

Mně osobně HAD otevřel dveře na různá místa. Získal jsem neskutečné množství osobních kontaktů, naučil jsem se jednat s lidmi na vrcholných postech. To je důležitá zkušenost. Lékař je pořád částečně „mediální postava“, musí umět jednat s lidmi, musí být výřečný, musí umět formulovat myšlenky, musí být schopen koherentně napsat text. Práce v HADovi byla jako „mediální“ zkušenost k nezaplacení.

Dal sis titul MUDr. na schránku, dveře a podobně?

Mám teď novou schránku a nový zvonek a asi si ho tam nedám, nejenom proto, že je tam málo místa. Pokud vím, tak třeba i můj přednosta se podepisuje doktor Indrák, ne profesor, doktor věd. Takže asi ne.

Kontakt:

vit.prochazka@upol.cz

facebook.com/jsmelFUP

Fota použita v newsletteru: CEITEC MU, University of Minnesota, Laser Esthetic, Diagnóza leukemie z.s., Sanatorium EDEL, HOK LF UP a FNOL, archiv V. Procházky